

РЕШЕНИЕ

№ 1137

гр. София, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря МАРИЯ Т. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20231110103151 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от (ФИРМА) против Р. Б. С., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 500, ал. 2 КЗ за сумата в размер на 1768,20 лева, представляваща регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“, изплатено по щета № 0410-110-0625-2021, с включени ликвидационни разноски в размер на 15 лева, ведно със законна лихва за забава върху главницата от датата на подаване на исковата молба на 11.11.2022 г. до окончателно изплащане на вземането.

В исковата молба са изложени твърдения, че на 09.02.2021 г., около 13:30 часа, в гр. ****, на улица без име, находяща се между път I-8 и ул. ****, срещу бензиностанция (ИМЕ), настъпило пътнотранспортно произшествие, като ответникът, управлявайки колесен багер марка (МОДЕЛ), модел ****, с рег. № **** без да се убеди, че пътят зад него е свободен, предприел маневра за движение на заден ход и ударил в предната част, намиращия се зад него лек автомобил (МАРКА), модел ****, с рег. № ****, управляван от М. И. За събитието бил съставен протокол за пътнотранспортно произшествие № 1118267/09.02.2021 г. от органите на РУ – гр. ****, съгласно който вина за настъпване на инцидента носи ответника. Представителят на ищеца поддържа, че спрямо виновният водач е съставен АУАН серия „АА“ с бл. № 259892/09.02.2021 г. и АУАН серия „АА“ с бл. № 259893/09.02.2021 г., в които е отразено, че Р. С. няма правоспособност за управление и няма свидетелство за управление на моторно превозно средство. В исковата молба са изложени твърдения, че към датата на произшествието за увредения автомобил марка (МАРКА), била сключена комбинирана застраховка „Каско и Злополуки“ със (ФИРМА), обективирана в полица № ****, със срок на валидност от 31.05.2020 г. до 30.05.2021 г. Представителят на ищеца поддържа, че във връзка с процесното произшествие била образувана преписка по щета № 10121030100797 по описа на (ФИРМА), по която били

съставени три броя описи, в които са описани увредените детайли по моторното превозно средство. В исковата молба са изложени твърдения, че застрахователят по застраховка „Каско“ изплатил застрахователно обезщетение в размер на 1753,20 лева на собственика на увредения автомобил. Представителят на ищеца поддържа, че към датата на процесното произшествие за колесен багер марка (МОДЕЛ) бил сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица № BG/23/120002046193. В исковата молба са изложени твърдения, че (ФИРМА) отправило регресна покана до ищцовото дружество за изплатеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разноски. Процесуалният представител на страната твърди, че (ФИРМА) заплатило в полза на застрахователя на увредения автомобил претендираната с поканата сума. Изложени са твърдения, че с плащане на застрахователно обезщетение ищецът придобил на основание чл. 500, ал.2 КЗ право на регрес срещу виновния за настъпване на пътнотранспортното произшествие водач до размера на изплатеното застрахователно обезщетение от 1753,20 лева и направените ликвидационни разходи в размер на 15 лева. По изложените доводи е направено искане предявеният иск да бъде уважен, като в тежест на ответника бъдат възложени сторените по делото съдебни разноски включително и такива направени в производство по обезпечение на настоящата претенция.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от назначения от съда по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител на ответника адвокат С. Г., с който исковата претенция е оспорена по размер. С подадения отговор не са оспорени наведените от ищеца твърдения относно дата и място на настъпване на пътния инцидент, неговия механизъм, както и причинната връзка между ПТП и причинените на лек автомобил марка (МАРКА) вреди. Представителят на страната не оспорва и вината на ответника за настъпване на произшествието, нито липсата на правоспособност за управление на моторно превозно средство, както и, че ищецът е изплатил застрахователно обезщетение в полза на (ФИРМА).

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира следното:

В доказателствена тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл. 500, ал. 2, пр. 1 КЗ е да установи при условията на пълно и главно доказване, че в резултат на противоправно поведение на ответника е настъпило пътнотранспортно произшествие, което представлява покрит риск по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите между страните по спора, че ищецът е заплатил обезщетение за увреденото вследствие на произшествието моторно превозно средство в размер на действителните вреди, настъпили във връзка със събитието и, че делинквентът е управлявал моторното превозно средство без свидетелство за управление. При установяване на горепосочените обстоятелства от страна на ищеца в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане, за което същият не сочи доказателства.

При съобразяване на становището на страните, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК, **като безспорни и ненуждаещи се от доказване** по делото са отделени следните обстоятелства – че на 09.02.2021 г., в гр. **** е настъпило описаното в исковата молба пътнотранспортно произшествие, че вина за неговото реализиране носи водачът на колесния багер марка (МОДЕЛ), модел ****, с рег. № **** - ответника Р. Б. С., че към датата на процесното пътнотранспортно произшествие между страните е съществувало валидно облигационно правоотношение по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, че към момента на възникване на пътния инцидент ответникът не е притежавал свидетелство за управление на моторно превозно средство, че в резултат на описаното в исковата молба произшествие са причинени имуществени вреди на лек автомобил марка (МАРКА), модел ****, с рег. № ****, по отношение на който е била сключена имуществена застраховка „Каско“, застрахователят по която (ФИРМА) заплатил застрахователно обезщетение на собственика на увреденото МПС и направил ликвидационни разноски по образуваната щета, както и че ищцовото дружество заплатило

на (ФИРМА) сумата в размер на 1753,20 лева. Спорният по делото въпрос се поставя върху размера на дължимото застрахователно обезщетение за процесното пътнотранспортно произшествие.

Съгласно формирана непротиворечива съдебна практика при действието на отменения Кодекс на застраховането, която запазва своята актуалност и при действащата нормативна уредба, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства /в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО, Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО, Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО, Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО/. Застрахователното обезщетение, което се дължи от застрахователя е равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава възстановителната стойност на имуществото при частична увреда. Възстановителната стойност е стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, изработка, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Съгласно формираната практика на въззивната инстанция намерила израз в Решение № 267127/22.12.2021 г. по в. гр. д. № 11692/2020 г. по описа на СГС, Решение № 265202/03.08.2021 г. по в. гр. д. № 5182/2020 г. по описа на СГС и др. обемът на регресния дълг зависи от размера на действително причинените вреди, но не повече от размера на задължението на застрахователя по застраховка „Каско“ /плащането на недължимо обезщетение не може да се противопостави на ответника/ и не повече от размера на действително платената сума. Ето защо следва да бъдат съпоставени тези три стойности, за да се определи в какъв размер е възникнал регресният дълг.

От приетото заключение по допусната съдебно-автотехническа експертиза се установява, че стойността необходима за възстановяване на увредения автомобил на база средни пазарни цени към датата на пътния инцидент възлиза на 1753,20 лева, като съдът намира, че ответникът дължи заплащане освен на застрахователното обезщетение така и на направените ликвидационни разноски в размер на 15 лева.

С оглед изхода от спора в тежест на ответника следва да бъдат възложени сторените от ищцовото дружество съдебни разноски, като съгласно разясненията дадени с т. 5 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. на присъждане подлежат и направените разноски в производството по обезпечение на исковата претенция.

Направените от ищеца в производството по чл. 390 ГПК разноски възлизат на 440 лева, от които сумата в размер на 40 лева внесена държавна такса по молбата за обезпечение на бъдещ иск и сумата в размер на 400 лева заплатено адвокатско възнаграждение.

Направените от ищеца в настоящото производство съдебни разноски възлизат на сумата в размер на 1200 лева, от които сумата в размер на 300 лева депозит за назначаване на особен представител на ответника, сумата в размер на 300 лева депозит по допусната съдебно-автотехническа експертиза и сумата в размер на 600 лева заплатено адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на ищеца с включен ДДС. Съдът намира за основателно направеното от особения представител на ответника възражение за прекомерност по чл. 78, ал. 5 ГПК на претендираните от ищцовото дружество разноски за адвокатски хонорар. Съдът намира, че уговореният и заплатен хонорар в размер на 600 лева с включен ДДС се явява прекомерен спрямо правната и фактическа сложност на производството, вида и характера на извършените от представителя действия и обстоятелството, че разглеждането на делото е приключило в едно съдебно заседание продължило 6 минути. Адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минимума по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в редакцията към момента на уговаряне и заплащане на хонорара от 572,18 лева с ДДС.

Съдът констатира, че ищецът не е представил доказателство за внесена държавна такса за разглеждане на повдигнатия спор, поради което на основание чл. 77 ГПК следва да бъде осъден да заплати дължимата сума.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Б. С., ЕГН *****, с адрес в гр. (АДРЕС), да заплати на (ФИРМА), ЕИК ***** със седалище и адрес на управление в гр. (АДРЕС), на основание чл. 500, ал. 2 КЗ, сумата в размер на 1768,20 лева, представляваща регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“, изплатено по щета № 0410-110-0625-2021, с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лева, ведно със законна лихва за забава върху главницата от датата на подаване на исковата молба на 11.11.2022 г. до окончателно изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Р. Б. С., ЕГН *****, с адрес в гр. (АДРЕС), да заплати на (ФИРМА), ЕИК*****, със седалище и адрес на управление в гр. (АДРЕС) на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата в размер на общо на 1612,18 лева, представляваща сторени съдебни разноси.

ОСЪЖДА (ФИРМА) ЕИК ***** със седалище и адрес на управление в гр. (АДРЕС) на основание чл. 77 ГПК, да заплати по сметка на Софийски районен съд, сумата в размер на 70,72 лева, представляваща незаплатени разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от съдебния акт.

Съдия при Софийски районен съд: _____